بسم الله الرحمن الرحيم

୨୦ ଡ଼ିସେମ୍ବର ୨୦୧୯ ଖୁତବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ – ମସଜିଦ ମୁବାରକ୍, ଇସଲାମାବାଦ୍

ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅଙ୍କର ମହାନ ତଥା ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ପର୍ଣ୍ଣ ବଦରୀ ସାହାବୀଙ୍କ ଉତମ ଚରିତ୍ରର ବିଶ୍ୱାସ ବର୍ଦ୍ଧକ ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ ଓ ସୁରଃ ଫାତିହାର ଆବୃତି କରିବା ଅନ୍ତେ ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ ଗତ ଖୁତବାରେ ମୁଁ ହଜରତ ଉତବା ବିନ୍ ଗଜଓ୍ୱାନ୍‌ଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା ଚାଲିଥିଲା, ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଉ କିଛି ତଥ୍ୟ ବର୍ତମାନ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି । ହଜରତ ଉତବା ମଧ୍ୟ ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ଥିଲେ । ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ ଚିନ୍ତନ କଲେ କି କୁରେଶ୍‌ର ଅତି ନିକଟତର ହୋଇ ତାଙ୍କ ହରକତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖବର ନେବା ଯଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଖବର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ ହାସଲ ହେବ ଏବଂ ମଦିନା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଆକ୍ରମଣରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଯିବ । ଅତଏବ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୮ଜଣ ମୁହାଜରିନ୍‌ଙ୍କ ଏକ ଦଳ ଗଠନ କଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଆପଣ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ଦେଲେ ଯେ କୁରେଶ୍‌ର ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏମାନେ ସହଜରେ ଖବର ହାସଲ କରିଆଣିବେ । ହଜୁର ନିଜ ଫୁଫୁ ପୁଅ ଭାଇ ଅବଦୁଲ୍ଲା ବିନ୍ ଜହଶ୍‌ଙ୍କ ଅଧିକ୍ଷତାରେ ଉକ୍ତ ଦଳକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ଉକ୍ତ ଦଳକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା ସମୟରେ ଆପଣ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ନଥିଲେ କି ତୁମେ କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଓ କେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଉଅଛି । କେବଳ ପ୍ରସ୍ଥାନ ସମୟରେ ମୋହର ଲାଗିଥିବା ଏକ ମୁଖବନ୍ଦ ପତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ପ୍ରଦାନ କରିଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଉକ୍ତ ପତ୍ରରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି । ପୁନଶ୍ଚ ହଜୁର ସ.ଅ କହିଲେ ମଦିନାରୁ ଦୁଇ ଦିନର ଯାତ୍ରା ଅତିକ୍ରମ କରିନେବା ପରେ ଯାଇ ଏହି ପତ୍ର ଖୋଲିବ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁତାବକ ଅମଳ କରିବ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦୁଇ ଦିନର ଯାତ୍ରା କରିନେଲେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ଆଦେଶାନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ପତ୍ର ଖୋଲି ଦେଖିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ଦରଜ ଥିଲା କି ତୁମେମାନେ ମକ୍କା ଓ ତାଇଫ୍ ମଧ୍ୟବର୍ତୀ ନଖଲା ପଡ଼ିଆ ନିକଟକୁ ଯାଅ ଏବଂ ସେଠାରେ କୁରେଶ୍‌ର ଗତିବିଧୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖବର ନେଇ ଆମକୁ ଅବଗତ କରାଅ । ତା'ପରେ ଉକ୍ତ ଦଳ ନଖଲା ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଲେ, ରାସ୍ତାରେ ସାଦ୍ ବିନ୍ ଓ୍ୱକାସ ଓ ଉତବା ବିନ୍ ଗଜଓ୍ୱାନ୍‌ଙ୍କର ଓଟ ହଜିଗଲା । ସେମାନେ ନିଜ ଓଟ ଖୋଜିବାରେ ଦଳରୁ ଅଲଗା ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ବହୁତ ଖୋଜିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସାଥିମାନଙ୍କୁ ଆଉ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ବର୍ତମାନ ଉକ୍ତ ଦଳରେ ମାତ୍ର ୬ଜଣ ସଦସ୍ୟ ରହିଯାଇଥିଲେ ।

ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଏହି ଛୋଟ ଜମାଅତ ନଖଲାରେ ପହଂଚିଲେ ଏବଂ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଗୋପନ ରଖିବା ପାଇଁ ଲଣ୍ଡା ହୋଇଗଲେ, ଯଦ୍ୱାରା ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ଉମରା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିବା ଯାତ୍ରୀ ମଣି ସନ୍ଦେହ କରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଦିନେ କୁରେଶ୍‌ର ଏକ ଦଳ ହଠାତ୍ ସେଠାରେ ଆସି ପହଂଚିଗଲା ଯେ ତାଇଫ୍‌ରୁ ମକ୍କା ପତ୍ୟାବର୍ତନ କରୁଥିଲା । ଏପରି ଦୁଇ ଦଳ ମୁହାଁମୁହିଁ ହୋଇଗଲେ ସେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ପରାମର୍ଶ କଲେ ବର୍ତମାନ କ'ଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ହେବ । ହଜୁର ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୁକାୟିତ ଭାବରେ ଖବର ନେବାକୁ ପଠାଇଥିଲେ, (ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ) ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ତ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନାହିଁ । ବର୍ତମାନ ଉଭୟ ଦଳ ଆମନା ସାମନାରେ ଥିଲେ ଏବଂ କୁରେଶ୍ ଦଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ନେଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଗୋପନୀୟତା ମଧ୍ୟ ଲୁକାୟିତ ରହିବ ନାହିଁ । କେତେକ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଧାରଣା ମୁତାବକ ଆଉ ଏକ ଅର୍ଚ୍ଚନା ଏହା ଥିଲା କି ତାହା ରଜବ୍ ଅର୍ଥାତ ହରମ ମାସର ଦିନ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଆରବ ନିଜ ପୁରତନ ପ୍ରଥାନୁଯାୟୀ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଉଚିତ୍ ମଣିବେ ନାହିଁ । ଦ୍ୱିତୀୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ନଖଲା ପଡ଼ିଆ ଠିକ୍ ହରମ ଅଂଚଳ ସୀମାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା କି ଯଦି ସେହି ଦିନ କିଛି ନିଷ୍ପତି ନହୁଏ ତେବେ ଆସନ୍ତା କାଲି ଉକ୍ତ ଦଳ ହରମ ଅଂଚଳରେ ପ୍ରବେଶ କରିଯିବ ଯାହାର ଗାରିମା ବଜାୟ ରଖିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯିବ । ବସ୍ତୁତଃ ଏସମସ୍ତ କଥା ଚିନ୍ତା କରି ମୁସଲମାନମାନେ ଏହି ନିଷ୍ପତି ନେଲେ କି ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଦଳ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ କଏଦ କରିନେବା ଅବା ନିପାତ କରିଦେବା । ସେ ଜାହା ହେଉ ମୁସଲମାନମାନେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଲେ ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନିହତ ହେଲେ ଏବଂ ଦୁଇ ଜଣ କଏଦ ହେଲେ ତଥା ଚତୁର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି ପଳାୟନ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନେ

ତାହାକୁ ଧରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏପରି ସେମାନଙ୍କ ଯୋଜନା ସଫଳ ହେବାର ସ୍ୱପ୍ନ ମଉଳିଗଲା । ତା'ପରେ ମୁସଲମାନମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସାମଗ୍ରୀକୁ ନିଜ ଅଧିନ କରିନେଲେ । ଯେହେତୁ ଜଣେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ବର୍ତୀ ପଳାୟନ କରିଥିଲା ତେଣୁ ଆଶଙ୍କା ଥିଲା କି ସେ ଯାଇ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କୁ ଏଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚିତ କରିଦେବ ତେଣୁ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଜହଶ୍ ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ଧରି ଶିଘ୍ର ଶିଘ୍ର ମଦିନା ଆଡ଼କୁ ଫେରିଆସିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ କଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ ଏବଂ କହିଲେ ମୁଁ ତୁମକୁ ହରମ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଲଢ଼ିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ନଥିଲି ଏବଂ ଆପଣ ସେମାନଙ୍କ ଆଣିଥିବା ବିଜୟ ସାମଗ୍ରୀ (ମାଲେ ଗନିମତ୍) ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ଓ ତାଙ୍କ ସାଥିମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁତାପ ଓ କ୍ଷୋଭରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ମଣିନେଲେ କି ବର୍ତମାନ ଆମେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ରସୁଲଙ୍କୁ ଅତିଷ୍ଟ କରିବା ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯିବୁ । ସାହାବାମାନେ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କଲେ କି ତୁମେ ଏ କ'ଣ କଲ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ କୁରେଶ୍ ମଧ୍ୟ ଚିତ୍କାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ କି ମୁସଲମାନମାନେ ହରମ ଶହରର ଗାରିମା ଭଙ୍ଗ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିହତ ହୋଇଥିଲା ଅର୍ଥାତ ଉମରୋ ବିନ୍ ହଜରମି ସେ ଜଣେ ଧନଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା । ଏବଂ ମକ୍କାର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତବା ବିନ୍ ରବିୟାର ହଲିଫ୍ ଥିଲା । ଏଥିଯୋଗୁଁ ମଧ୍ୟ କୁରେଶ୍‌ର କ୍ରୋଧକୁ ଅଧିକ ତେଜି ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ମଦିନା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକ ତୀବ୍ର କରିଦେଲେ । ତେବେ ଏହି ଘଟଣାକୁ ନେଇ ଉଭୟ ମୁସଲମାନ ଓ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତର୍କର ଲଢେଇ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଶେଷରେ କୁରଆନର ନିମ୍ନ ପଙ୍‌କ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଯଦ୍ୱାରା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଓ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ ହେଲା । **ୟସ୍‌ଅଲୁନକା ଅନିଶ୍ ଶହରିଲ୍ ହରାମି କିତାଲିନ୍ ଫିହ୍ କୁଲ୍ କିତାଲୁନ୍ ଫିହି କବିରୁନ୍ ୱ୍ୱସଦ୍‌ଦୁନ୍ ଅନ୍‌ସବିଲିଲ୍ଲାହି ୱ୍ୱ କୁଫ୍‌ରୁମ୍ ବିହି ୱ୍ୱଲ୍ ମସଜିଦିଲ୍ ହରାମ୍ ୱ୍ୱ ଇଖ୍‌ରାଜୁ ଅହଲିହି ମିନ୍‌ହୁ ଅକ୍‌ବରୁ ଇନ୍‌ଦଲ୍ଲାଃ ୱ୍ୱଲ୍ ଫିତ୍‌ନତୁ ଅକ୍‌ବରୁ ମିନଲ୍ କତ୍‌ଲ୍ ୱ୍ୱଲା ୟଜାଲୁନା ୟୁକାତିଲୁନକୁମ୍ ହତ୍‌ତା ୟରୁଦ୍‌ଦୁକୁମ୍ ଅନ୍‌ଦିନିକୁମ୍ ଇନିସ୍‌ତତାଉ** ଅର୍ଥାତ ଏମାନେ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ମାସରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ତୁମେ କୁହ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଏକ ଗର୍ହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପଥରୁ ନିବୃତ କରିବା ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ମସଜିଦ୍‌କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ତଥା ସେଠାକାର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ତହିଁରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଧିକ ଗର୍ହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ଯାହାକି ଉପଦ୍ରବ ଓ ହତ୍ୟା ଅପେକ୍ଷା ଜଘନ୍ୟ ଅପରାଧ ।

ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଏହି ଉତରରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ମିଳିବା ସହିତ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ଶୀତଳ ପଡ଼ିଗଲେ । ଏହି ସମୟରେ ସେମାନେ ନିଜର ଦୁଇ କଏଦୀଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମଦିନାରେ ପହଂଚିଗଲେ କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଦ ବିନ୍ ଅବି ୱ୍ୱକାସ ଓ ଉତବା ବିନ୍ ଗଜ୍‌ୱ୍ୱାନ୍ ଫେରି ନଥିଲେ ତେଣୁ ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କୁ ଅଶଙ୍କା ଥିଲା କି ଯଦି ସେମାନେ କୁରେଶ୍‌ଙ୍କ ହାତରେ ପଡ଼ିଯାନ୍ତି ତେବେ କୁରେଶ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ଛାଡ଼ିବେ ନାହିଁ । ଅତଏବ ହଜୁର ସେମାନଙ୍କ ନଫେରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଏଦୀମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ ମୋ ଲୋକମାନେ ସୁରକ୍ଷିତ ମଦିନା ଫେରିଆସିବା ନଯାଏ ମୁଁ ତୁମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବି । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୁହେଁ ଫେରିଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ହଜୁର ସ.ଅ ଫିଦୟା ନେଇ ଦୁଇ କଏଦୀଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ଉତମ ଚରିତ୍ର ଓ ଇସଲାମର ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷାର ଏଭଳି ପ୍ରଭାବିତ କଲା କି ସେ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ମକ୍କା ଫେରିବାକୁ ମନା କରିଦେଲେ ଏବଂ ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ହସ୍ତରେ ବୈଅତ କରି ମୁସଲମାନ ହୋଇ ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ସାଥିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ ସେ ବୈଅରେ ମାଉନାରେ ଶହିଦ୍ ହୋଇଥିଲେ ।

ଉତବା ବିନ୍ ଗଜ୍‌ୱ୍ୱାନ୍ ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ସମେତ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ସାଥିରେ ସାମିଲ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିଲା । ଉତବା ବିନ୍ ଗଜ୍‌ୱ୍ୱାନ୍ ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ପ୍ରବୀଣ ଧନୁର୍ଦ୍ଧରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ । ହଜରତ ଉମର ହଜରତ ଉତବା ବିନ୍ ଗଜ୍‌ୱ୍ୱାନ୍‌ଙ୍କୁ ବସରା ଅଭିମୂଖେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ସେ ଉବୁଲାବାସୀଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ଯେ କି ଫରାସୀ ଥିଲେ । ହଜରତ ଉମର ହଜରତ ଉତବାଙ୍କ ସାଥିରେ ବସରା ଅଭିମୂଖେ ୮୦୦ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ, ପରବର୍ତୀ ସମୟରେ ଅଧିକ ସୌନ୍ୟ ସାହାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ହଜରତ ଉତବା ଉବୁଲା ବିଜୟ କରିନେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ବସରା ସହର

ବସାଇଥିଲେ । ଆପଣ ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ବସରାକୁ ଏକ ସହର କରି ତାହାକୁ ବସବାସ ଉପଯୋଗୀ କରିଥିଲେ । ହଜରତ ଉମର ବିନ୍ ଖ୍ତାବ୍ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଉତବାଙ୍କୁ ବସରାର ମୁଖିଆ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଖରିବା ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ । ହଜରତ ଉତବା ହଜରତ ଉମରଙ୍କୁ ପତ୍ର ଲେଖିଲେ କି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଥାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ କି ସେମାନେ ଶୀତ ଋତୁ ଅତିବାହିତ କରିବା ସହ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଫେରିବା ପରେ ସେଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିପାରିବେ । ହଜରତ ଉମର ତାଙ୍କୁ ଲେଖିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଏପରି ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥାନ କରାନ୍ତୁ ଯେଉଁସ୍ଥାନ ନିକଟରେ ପାନୀୟ ଓ ଚାରଣ ଭୂମି ଥିବ । ଏଥିରେ ହଜରତ ଉତବା ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ବସରାରେ ରଖିଥିଲେ । ତାପରେ ହଜରତ ଉତବା ହଜ୍ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରିଲେ ଏବଂ ମୁଜାଶା ବିନ୍ ଓସୁଦ୍‌ଙ୍କୁ ନିଜର ପ୍ରତିନିଧି କରି ତାଙ୍କୁ ଫରାତ ଆଭିମୂଖେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଏବଂ ହଜରତ ମୁଗେରା ବିନ୍ ଶୋବାଃଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ କି ସେ ନମାଜରେ ଇମାମତ୍ କରନ୍ତୁ । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଉମର ର.ଅଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଂଚିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ବସରାର ଅଧକ୍ଷ ପଦରୁ ପଦତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ଉମର ତାଙ୍କ ପଦତ୍ୟାଗ କରିବା ସ୍ୱୀକାର କରି ନଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେ ଦୁଆ କଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ମୋତେ ପୁନର୍ବାର ସେହି ସହରକୁ ଫେରାଇବ ନାହିଁ । ଅତଏବ ସେ ନିଜ ବାହନରୁ ପଡ଼ିଗଲେ ଏବଂ ୧୭ହିଜରୀରେ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ଘଟିଲା । ହଜରତ ଉତବାଙ୍କର ଦେହାବସାନ ଅନ୍ତେ ତାଙ୍କ ଦାସ ସୌଏଦ୍ ତାଙ୍କ ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ସମ୍ପତି ହଜରତ ଉମର ର.ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣି ପୈଠ କରିଦେଲେ । ହଜରତ ଉତବା ୫୭ବର୍ଷ ବୟସରେ ଏହି ଇହଧାମ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ସେ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଓ ଉଚ୍ଚା ମଣିଷ ଥିଲେ ।

ପରବର୍ତୀ ସାହାବୀ ହେଲେ ହଜରତ ସାଦ୍ ବିନ୍ ଅବାଦାଃ । ତାଙ୍କ ଗୌତ୍ର ଅବୁ ସାବିତ ଥିଲା । ହଜରତ ସାଦ୍ ବିନ୍ ଅବାଦାଃ ଜଣେ ସରଦାର ଓ ଦାନୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ସମସ୍ତ (ଧର୍ମ) ଯୁଦ୍ଧରେ ଅନସାରଙ୍କ ଧ୍ୱଜା ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରହିଥିଲା । ଅନସାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଜଣେ ମାନ୍ୟଗଣ ଓ ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଅନସାରମାନେ ନିଜର ପ୍ରଧାନ ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲେ । ଯଦିଚ ସେତେବେଳେ ଖୁବ୍ କମ୍ ଲୋକ ଲେଖାପଢା ଜାଣିଥିଲେ, ତଥାପି ହଜରତ ସାଦ୍ ବିନ୍ ଅବାଦାଃ ସେହି ଅନ୍ଧକାରମୟ ଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ଆରବୀ ଲେଖାପଢା ଜାଣିଥିଲେ । ସେ ପହଂରିବା ଓ ଧନୁର୍ଦ୍ଧରରେ ବେଶ୍ ଦକ୍ଷ ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେ ନିପୁଣ ଥିଲା ତାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଣିଷର ମାନ୍ୟତା ମିଳୁଥିଲା । ହିଶାମ୍ ବିନ୍ ଉରୱା ନିଜ ପିତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ହଜରତ ସାଦ୍ ବିନ୍ ଅବାଦାଃଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ଦେଖିଲି ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଦୁର୍ଗରେ ଉଚ୍ଚ ଶ୍ୱରରେ କହୁଥିଲେ କି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଚର୍ବି ଓ ମାଂସ (ଖାଇବାକୁ) ପସନ୍ଦ କରୁଅଛି ସେ ସାଦ୍ ବିନ୍ ଅବାଦାଃଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତୁ । ମୁଁ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିଲି କି ସେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲେ । ହଜରତ ସାଦ୍ ବିନ୍ ଅବାଦାଃ ବୈଅତେ ଉକବା ସାନିୟାରେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ସିରତ ଖାତମୁନ୍ ନବୀଇନ୍‌ରେ ତାଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା ଏପରି ଦରଜ ରହିଛି କି ୧୩ହିଜରୀର ଜିଲ୍ ହଜା ମାସରେ ହଜ୍ କରିବା ସମୟରେ ଅଓ୍ୱସ୍ ଓ ଖଜରଜ୍‌ର କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ମକ୍କା ଆସିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୭୦ଜଣ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯେ ଅନ୍ତରରୁ ମୁସଲମାନ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଅବା ମୁସଲମାନ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ।

ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅଙ୍କୁ ମୁସେବ୍‌ଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଅନସାରଙ୍କ ଆଗମନର ଖବର ମିଳିଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଆପଣଙ୍କ ସହ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ସାକ୍ଷାତ ମଧ୍ୟ କରିସାରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଏକ ସାମୁହିକ ସାକ୍ଷାତର ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଥିଲା ତେଣୁ ହଜ୍ କରିବାର ପ୍ରଥା ଅନ୍ତେ ହଜ୍ କରିବାର ମଧ୍ୟବର୍ତୀ ଦିନ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଗଲା କି ସମସ୍ତେ ଉକ୍ତ ଦିନର ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିରେ ଗତବର୍ଷ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିବା ଘାଟିଠାରେ ଆସି ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ କରିବେ । ଅତଃ ଧାର୍ଯ୍ୟ ତାରିଖ ଦିନ ହଜୁର ଏକାକି ଘରୁ ବାହାରିଲେ ଏବଂ ବାଟରୁ ନିଜ ଚଚା ହଜରତ ଅବ୍‌ବାସଙ୍କୁ ସାଥିରେ ନେଇଗଲେ, ଯେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଧା ଅନେକେଶ୍ୱରବାଦୀ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କୁ ଅତି ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ଉଭୟେ ଯାଇ ଉକ୍ତ ଘାଟିରେ ପହଂଚିଲେ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଅନସାରମାନେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଦୁଇ ଜଣକରି ଆସି ପହଂଚିଲେ । ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଅବ୍‌ବାସ୍ କିଛି କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ କି ହେ ଖଜ୍‌ରହ୍‌ର ଦଳ ! ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ନିଜ ବଂଶରେ ଜଣେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ସଭିଙ୍କର ଅତି ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ ପରିବାରବର୍ଗ ତାଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଆସୁଅଛି । ସମସ୍ତ ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପାଚେରି ପରି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଛି କିନ୍ତୁ ବର୍ତମାନ ତାଙ୍କର ମନବାଞ୍ଛା ଏହି କି ଯେ ସେ ନିଜ ଜନ୍ମଭୂମି ଛାଡ଼ି ମଦିନା ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଯଦି ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ସାଥିରେ ନେଇଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ତେବେ ତୁମକୁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସୁରକ୍ଷାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ

ଶତ୍ରୁର ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ତୁମେ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ତେବେ ଠିକ୍ ନଚେତ୍ ବର୍ତମାନ ହିଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିଦିଅ କାରଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାଷା ହିଁ ଉତମ ଅଟେ । ଅଲବରା ବିନ୍ ମାରୁର ଯେ ଅନସାର ଗୋଷ୍ଠୀର ଜଣେ ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଓ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ସେ କହିଲେ ଅବ୍‌ବାସ ଆମେ ତୁମ କଥା ଶୁଣିନେଲୁ କିନ୍ତୁ ଆମେ ଚାହୁଁଛୁ କି ହଜୁର ସ.ଅ ନିଜ ପବିତ୍ର ମୁଖରୁ କିଛି କୁହନ୍ତୁ ଏବଂ ଯେଉଁ କର୍ତବ୍ୟ ସେ ଆମ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ସେ ସ୍ୱୟଂ କୁହନ୍ତୁ । ଏଥିରେ ହଜୁର ସ.ଅ ପବିତ୍ର କୁରଆନର କିଛି ପଙ୍‌କ୍ତି ପାଠ କଲେ ଏବଂ ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଅଭିଭାଷଣରେ ଇସଲାମର (ସୁନ୍ଦର) ଶିକ୍ଷା ଉପସ୍ଥାପ କରି ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ଭକ୍ତଙ୍କ କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି କହିଲେ ମୁଁ ନିଜ ପାଇଁ କେବଳ ଏତିକି ଚାହୁଁଅଛି କି ଯେଭଳି ତୁମେ ନିଜ ପରିଜନ ଓ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା କରୁଅଛ ସେହିପରି ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ମୋ ସହ ମଧ୍ୟ ସମାନ ଆଚରଣ କରିବ । ଯେତେବେଳେ ଆପଣ କହି ସାରିଲେ, ଅଲବରା ବିନ୍ ମାରୁର ଆରବର ପରମ୍ପରା ଅନୁଯାୟୀ ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ପବିତ୍ର ହସ୍ତ ନିଜ ହାତରେ ନେଇ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ ! ଆମେ ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଣ ଖାଇ କହୁଅଛୁ ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ସତ୍ୟର ସହ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି ଆମେ ନିଜ ପ୍ରାଣ ପରି ଆପଣଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବୁ । ଆମେ ଖଡ଼୍‌ଗ୍‌ର ଛାଇ ତଳେ ବଢିଛୁ । ସେ ନିଜର କଥା ସାରିନଥିଲେ କି ଅବୁ ହୈଶମ୍ ବିନ୍ ତିହାନ୍ ତାଙ୍କ କଥା କାଟି କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ ! ମଦିନାର ୟହୁଦିଙ୍କ ସହ ଆମର ଅତି ପୁରୁଣା ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ଆପଣଙ୍କ ସହ ମିଳିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଆମ ଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯିବେ, ଏପରି ନହୁଏ କି ଈଶ୍ୱର ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କୁ ବିଜୟ ମଣ୍ଡିତ କରିବ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଆମକୁ ଛାଡ଼ି ନିଜ ଜନ୍ମସ୍ଥାନକୁ ଫେରି ଆସିବେ ଏବଂ ଆମେ ନା ଏପଟର ହେବୁ ନା ସେପଟର । ଏଥିରେ ହଜୁର ହସି ଉଠିଲେ ଏବଂ କହିଲେ ନା ଏପରି କଦାପି ହେବ ନାହିଁ । **ତୁମ ରକ୍ତ ମୋ ରକ୍ତ ହେବ, ତୁମ ବନ୍ଧୁ ମୋର ବନ୍ଧୁ ହେବେ ଏବଂ ତୁମର ଶତ୍ରୁ ମୋର ଶତ୍ରୁ ହେବେ** । ଏଥିଅନ୍ତେ ଅବାସ ବିନ୍ ଅବାଦଃ ଅନସାରୀ ନିଜ ସାଥିମାନଙ୍କୁ ଚାହିଁ କହିଲେ ଲୋକମାନେ କ'ଣ ତୁମେ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ମୂଲ୍ୟ ବୁଝୁଛ ? ଏହାର ଅର୍ଥ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବର୍ତମାନ ସମସ୍ତ ଗୋରା କଳାର ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବାକୁ ହେବ । ଲୋକମାନେ ଏକ ଶ୍ୱର ହୋଇ କହିଲେ ହଁ ଆମେ ଏହା ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରୁଅଛୁ କିନ୍ତୁ ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ ଏହା ପ୍ରତିବଦଳରେ ଆମକୁ କ'ଣ ମିଳିବ ? **ହଜୁର ସ.ଅ କହିଲେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବୈକୁଣ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତି ହେବ ଯାହାକି ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପୁରସ୍କାର ଠାରୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ** । ସମସ୍ତେ ଏକଶ୍ୱରରେ କହିଲେ ଆମେ ଏହି ବେପାର ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛୁ । ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ ଆପଣ ନିଜ ହସ୍ତ ଆଗକୁ କରନ୍ତୁ । ହଜୁର ନିଜର ପବିତ୍ର ହସ୍ତ ଆଗକୁ ବଢାଇଲେ ଏବଂ ୭୦ଜଣ ଉର୍ତ୍ସର୍ଗୀ ଆପଣଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନିଜକୁ ବିକ୍ରି କରିଦେଲେ । **ଏହି ବୈଅତର ନାମ ବୈଅତେ ଉକବା ସାନିଆ ଅଟେ** ।

ଯେତେବେଳେ ବୈଅତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମାପ୍ତ ହେଲା ହଜୁର ସ.ଅ କହିଲେ ହଜରତ ମୁସା ନିଜ ମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୨ଜଣ ନକିବ୍ ଚୟନ କରିଥିଲେ ଯେ, ସମସ୍ତ ମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କର ଦେଖାଶୁଣା ଓ ସୁରକ୍ଷା ଦାୟିତ୍ୱରେ ମୁତୟନ ଥିଲେ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୨ଜଣ ନକିବ୍ ଚୟନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଅଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ଦେଖାଶୁଣା ଓ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବ ଏବଂ ସେମାନେ ମୋ ପାଇଁ ଇସାଙ୍କ ହଓ୍ୱାରୀ ପରି ହେବ ତଥା ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ଗୋଷ୍ଠୀର ଉତରଦାୟୀ ହେବ । ଅତଃ ତୁମେ ଏଥିପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମାଙ୍କନ କରି ମୋତେ କୁହ । ଅତଏବ ୧୨ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ନିର୍ବାଚିତ ହେଲେ ଯାହାଙ୍କୁ ଆପଣ ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କବିଲାର ମୁଖିଆ କରିଦେଲେ ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ ମଧ୍ୟ କରେଇଦେଲେ । ଆଉ କେତେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ପାଇଁ ଦୁଇ ଦୁଇ ଜଣ ନକିବ୍ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଏଥିଅନ୍ତେ ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ଚଚା ହଜରତ ଅବ୍‌ବାସ ବିନ୍ ମୁତଲିବ୍ ଅନସାରମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କଲେ କି ବର୍ତମାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବେଶ୍ ସଜାଗ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ କାରଣ କୁରେଶ୍‌ଙ୍କ ଗୁପ୍ତଚର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିଗରେ ନଜର ରଖି ବସିଛନ୍ତି, ଏପରି ନହୁଏ କି ଏହି ଯୋଜନାର ଖବର ସେମାନଙ୍କୁ ହୋଇଯାଉ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଯାଅ । ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ ସାଦ୍ ବିନ୍ ଅବାଦାଃଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଉ କିଛି ତଥ୍ୟ ବାକି ଅଛି ଯାହାକି ମୁଁ ଆସନ୍ତା ଖୁତବାରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି । **ଇନ୍ନଶା ଅଲ୍ଲାଃ**

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a
20th December 2019